

15. nap: Péntek – Közösségben élünk

A mai napon azért adunk hálát, mert a kiscsaládunk az Egyház nagy családjába tartozik, családi szövetében egy szál. Az Egyház Krisztus titokzatos teste. Minden tagja, porcikája teljes értékű és személyes jelenlét, ahogyan az átváltoztatott ostya minden morzsája teljes, osztatlan valóság.

A mai nap pénteki nap, böjtünkkel csatlakozunk az Egyházhoz, és figyelmünket Jézus szenvedésére és kereszthalálára irányítjuk. Csatlakozhatunk pénteki keresztút végzéséhez is.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Mennyei Atyánk, hadd történjen mindenkor velünk, amit Te terveztl el nekünk! Csak egyetlen vágyódást ismerünk, vezess minket bölcs terveid szerint! Az eszmény lebegjen előttünk, és formálja egész életünk, melyre minket szereteted teremtett, feszítsük meg érte minden erőnket. Engedj minket tüzes parázként izzani és a népekhez örömmel vonulni, a megváltás tanúiként harcolni, őket ujjongva a Szentháromsághoz vezetni. Amen

Krisztus az, aki az egész testet egybefogja és összetartja a különféle izületek segítségével, hogy a tagok betöltsék az erejükhöz szabott feladatkört.

Olvasmány az efezusiakhoz írt levélből (Ef 4, 11-16)

Ő némelyeket apostollá, másokat prófétává, ismét másokat evangélistává, pásztorrá és tanítóvá tett, hogy szolgálatuk betöltésére neveljék a szenteket, és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk az Isten Fia hitének és megismerésének egységére, és meglelt emberré nem leszünk, elérve Krisztus teljessége életkorának mértékére. Akkor majd nem leszünk éretlenek, akiket a megtévesztő emberi tanítás és a tévedésbe ejtő álnokság minden szele magával sodor. Inkább igazságban kell élnünk, és szeretetben, hogy egyre inkább összeforrjunk a Fővel: Krisztussal. Ő az, aki az egész testet egybefogja és összetartja a különféle izületek segítségével, hogy a tagok betöltsék az erejükhöz szabott feladatkört. Így növekszik a test, és építi fel saját magát a szeretetben.

Elmélkedés

Az egyén nem életképes önmagában, és egy család sem tud magában keresztény életet élni. Kapcsolatokra van szüksége az egészséges működéshez. A házasság szentsége nem magánügy. A házasságkötés során a felek nemcsak egymásnak tesznek ígéretet, hanem az Egyháznak is. Megígérik, hogy az Egyház élő és tanúságtevő tagjai akarnak lenni: előbb, mint házaspár, majd, mint család. Ezért az Egyház ma fontosnak tartja, hogy a házasságkötés ünneplésében is kifejeződjék az Egyházzal való kapcsolat. Ezért szükséges a felszentelt lelkipásztor közreműködése és áldása, és ezért vált előírassá, hogy a házasságot a templomban kell kötni és ez lehetőleg szentmise keretében történjék. A szentségi házasság közösségi felelősséggel is felruház bennünket.

Igyekezzünk megtalálni a hétköznapiakban az egymáshoz kapcsolódás lehetőségeit a szeretet leleményességével! Gyakorlati segítség például gyermekszületés után a komatál szokása. Az egyházközség családjai egymás között beosztva minden nap meleg ételt visznek a frissen szült

édesanyának és családjának. Egy-egy családi építkezésnél nagy segítség a kétkezi munka, és ez az egyik legnagyobb közösségformáló erő a férfiak között. Más-más karizmát, tehetséget kapnak a családok, személyek a közösség szolgálatára. Van, aki remek szervezője az összejöveteleknek, van, aki a szegények szolgálatában, más a beteglátogatásban, vagy a békesség megteremtésében, a különböző egyéniségek integrálásában ügyes.

A szentmise asztalközösségében és a szentségi házasságban is meghívást kapunk, hogy élő sejtjei legyünk egy nagyobb közösségnek. Isten szándéka és terve az, hogy nem kell egyedül éreznünk magunkat. Isten terve szerint élhetünk úgy, ahogy Lázár Ervin meseregényében a „nagyon-testvérek” élnek: ami egyiknek öröm, az mindenkinek az, ami egyiknek fájt, az mindenkinek fájt, de együtt hordozva sokkal könnyebb lesz a legnehezebb teher is. A Krisztus által összefűzött közösség áldozatközösség is, tudunk egymásért áldozatot hozni és felajánlani is. Hálót alkotva megtarthatjuk egymást a megpróbáltatás idején. Közösségeink tapasztalata, hogy mekkora lelki és fizikai megtartó erő a bőjt- és imaháttér egy-egy családban súlyosan megbetegedő hordozására, a betegápoló család megerősítésére.

„Hiszünk a szentek közösségében! Tudjuk azt is, hogy azok az emberek, akik itt a földön velünk voltak, az örökkévalóságból is bensőséges kapcsolatban maradnak velünk. Tudjuk továbbá, hogy akik tisztán, nemesen és Istennek tetszően költöztek át az örökkévalóságba, onnan tovább folytatják személyes eszményük megvalósítását és pedig még hatékonyabban.

Evilág és túlvilág egész bensőséges kapcsolatban van egymással. Egy család vagyunk, és mint családnak egyetlen nagy feladatunk van: át akarjuk alakítani a világot itt a földön. Egyedül túl gyengék vagyunk ehhez. Ezért idehozzuk fentről, az égből, halottainkat. Mi és ők – ők és mi, közösen teljesítjük nagy feladatunkat.”

(Kentenich atya)

Az apostolkodásunknak tehát két összetevője van: egyrészt létezik körülöttünk egy személyes rokoni-baráti kör, akik számára időt szakítunk. Kentenich atya ezt „az élő kapcsolatok szervezetének” nevezte. Másrészt pedig itt van a házunk. Vagyis az otthonunk egy kis apostoli központ. És a házaink egészen különbözőek lehetnek, és egymást kiegészítve alkotnak organikus egészet. Az egyik házban például egyetemisták találkoznak; a másikban lelki betegek, ott mindig vigasztalnak és erősítgetnek valakit. Az egyik házban anyák szoktak találkozni, egy másikban külföldi mérnökök, akik látogatoba jöttek a céghez, és a háziasszony kosztümöt visel. Az egyes házak személyi környezete mindig más, és ez a személyes apostoli területük. Létezik tehát a kapcsolataink élő szervezete és a saját házunk, otthonunk. Ez a jövő apostolkodása.

(Tilman atya nyomán)

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formáld minket, hogy számíthass ránk! Hálát adunk az Egyházaért mint titokzatos testedért, amelynek tagjai lehetünk. Hálát adunk, hogy gondjainkban nem vagyunk egyedül, hanem társakat adsz mellénk! Szeretnénk élő, egészséges sejtje lenni Szent Testednek! Vezess, hogy megtaláljuk azokat, akikkel együtt egymást segítve járhatjuk utadat, és megtaláljuk, hogy hova küldesz minket másokat szolgálni!

Szűzanyánk, Egyházunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.